

Arrest

nr. 77 555 van 20 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 februari 2012.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat B. PIEDFORT loco advocaat M. VANDEVYVERE en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De tweede asielaanvraag van verzoekers werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 47 186 van 11 augustus 2010 omdat zij hun asielrelaas en profiel niet aannemelijk maken.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan

sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Verzoekers beperken zich bij onderhavige asielaanvraag tot het neerleggen van stukken waarmee zij hun asielrelaas, dat reeds in twee eerdere aanvragen ongeloofwaardig bevonden werd, alsnog menen te staven: een nationaliteitsattest en huwelijksakte van verzoekers opgemaakt in België en een huwelijksakte opgemaakt in Iran.

De Raad stelt vast dat de stukken allen gegevens betreffen die door de commissaris-generaal nooit werden betwist, namelijk de nationaliteit van verzoekers en hun burgerlijke staat. Aldus zijn de stukken niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 47 186 van 11 augustus 2010 anders zou zijn geweest indien deze stavingsstukken alsdan zouden hebben voorgelegen.

Verzoekers betogen verder dat de situatie in Herat nog is verslechterd en zij derhalve bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Zulks houdt een schending van artikel 3 EVRM in.

Ook deze opmerking vermag geen afbreuk te doen aan het gezag van gewijsde van 's Raads arrest nr. 47 186 van 11 augustus 2010, waarin werd vastgesteld dat verzoekers door gebrekkige medewerking elk onderzoek naar een eventueel risico op ernstige schade die zij mogelijks lopen, onmogelijk maken. Verzoekers tonen tenslotte niet aan dat in Herat een situatie van willekeurig geweld heerst die dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een risico op die bedreiging zou lopen.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van voormelde wet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken er zich ter terechtzitting toe op te merken dat zij reeds vier jaar in België verblijven en te verwijzen naar hun verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER